

**UCHWAŁA NR LXX/521/23
RADY MIEJSKIEJ W TRZEBIATOWIE**

z dnia 26 października 2023 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi

Na podstawie art. 18 b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40, 572, 1463 i 1688) i art. 237 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 i 803) po rozpoznaniu skargi, Rada Miejska w Trzebiatowie uchwala, co następuje:

§ 1. Uznaje się za bezzasadną skargę z dnia 31 sierpnia 2023 r. na działania Dyrektora Zarządu Dróg Gminnych w Trzebiatowie oraz Sołtys Włodarki.

§ 2. Uzasadnienie w sprawie rozpatrzenia skargi stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Upoważnia się Przewodniczącego Rady Miejskiej w Trzebiatowie do poinformowania skarżącego o sposobie rozpatrzenia skargi.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miejskiej

Miroslaw Makarewicz

Uzasadnienie w sprawie rozpatrzenia skargi J.L. z dnia 31 sierpnia 2023 r.

Skarżący wniósł skargę na działania Dyrektora Zarządu Dróg Gminnych i Gospodarki Komunalnej w Trzebiatowie i Sołtys Włodarki polegające na tym, że w dniu 07.08.2023r. na zgłoszenie Pani Sołtys Włodarki do Dyrektora Zarządu Dróg Gminnych i Gospodarki Komunalnej w Trzebiatowie zostali wysłani pracownicy z kierownikiem Zarządu Dróg Gminnych i Gospodarki Komunalnej w Trzebiatowie, którzy wtargnęli bezprawnie i bez uprzedzenia na prywatną posiadłość Skarżącego i zniszczyli zastawkę wodną, która tamowała wodę ze stawu gminnego.

Na początku miesiąca sierpnia w wyniku załamania pogody i ulewnych deszczy doszło do zalania wodą drogi gminnej w miejscowości Włodarka. Niezbędne było natychmiastowe udrożnienie odpływu wody ze stawu, w którym w pierwszej fazie gromadzi się woda, po czym powinna odchodzić rurociągiem i rowami do rzeki Regi. Skarżący wybudował na granicy działki z kamieni zastawkę na wpuście do rowu, która powodowała utrudniony odpływ zalegającej wody. Nadmiar wody ze stawu zawsze był odprowadzany przez rów znajdujący się na działce Skarżącego. Pozostawienie zrobionej przez Skarżącego zastawki mogło doprowadzić do poważnego w skutkach zniszczenia konstrukcji i nawierzchni drogi gminnej. Możliwość powstania takiego niebezpieczeństwa przyczyniło się do natychmiastowego rozebrania zastawki, która prawdopodobnie mogłaby znajdować się już na działce Skarżącego, jednak z powodu braku ogrodzenia posesji trudno jest to jednoznacznie stwierdzić.

Według artykułu 193 KK wtargnięcie na teren prywatny bez zgody właściciela następuje w momencie wkroczenia na ogrodzoną przestrzeń. Własność Skarżącego nie była oznaczona. Brak ogrodzenia mógł przyczynić się do nieświadomego przekroczenia i wtargnięcia na teren Skarżącego oraz usunięcia zastawki w wyniku stanu wyższej konieczności.

Według artykułu 26 KK nie popełnia przestępstwa, kto działa w celu uchylecia bezpośredniego niebezpieczeństwa grożącego jakimkolwiek dobru chronionemu prawem, jeżeli niebezpieczeństwa nie można inaczej uniknąć, a dobro poświęcone przedstawia wartość niższą od dobra ratowanego.

Komisja nie zauważa przesłanek by uznać skargę za zasadną, gdyż wszelkie działania od strony zaskarżonej zostały wykonane w sposób rzetelny i nie naruszają praw Skarżącego.

Komisja stwierdza, że skarga jest bezzasadna.

Informuje się, że zgodnie z art. 239 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023r. poz. 775) w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego